

INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de stad. fr. 1-30
Voor den buiten. 1-75
Voor 't vreemde. 2-25
Per maand voor de stad alleen. 58

HET WERK VERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiem den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz.

Prys van een Numm. 40 Cent.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtvry toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n° 27.

Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Konvooijen met een * getekend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degenen met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 3-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-50 2-20 3-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. . 3-00 8-55** 11-50 2-20 3-40** Mechel.
Lier. 3-00 2-20
Dendermonde. 3-00 7-00 8-55** 11-50 2-20 3-00
Aelst. 7-00 11-50 2-20 3-00 7-40

Lokeren. 3-00 7-00 11-50 3-00
Nin., Geerardsh., Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik, 3-00 7-40
Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-15 4-55* 7-05
Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10
Douai, Atracht, Amiens Parys 6-00 9-20* 1-25** 4-40
Kales. 6-00* 9-20 7-10**
Bergen, Quievrain. 7-00 1-25 langs Doornik, 3-00
Manage, Charleroi, Namen. 7-00 1-25 langs Doornik, 3-00
Leuven, Thien., Luik, Verv. 3-00 8-55* 11-50 2-20 3-40** Thien. 7-40**

Landen. 3-00 8-55 11-50 2-20
Keulen, Aken. 8-55* 11-50 Aken 7-40*
Gladb., Duss., Cref. Ruhrort. 8-55*

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45
Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-10 9-00** 10-20 2-50** 4-20 7**
Van Antwerpen naer Gent. 3-50 8-50** 10-50 2-50** 4-50 7**

GENT, ZATERDAG 29 SEPTEMBER 1860.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

Dat het keizerryk de vrede is staet vast, daer is niet meer aen te twyfen, sedert acht jaren dat de machien van Louis-Napoleon, in gang is gesteken die, in alle staten van Europa, en tot in Asia, de diplomatie over hoop blaest, en by alle volken den nationalen strydgheest opviert, om aen volken en gouvernementen elk zyne bezigheid te geven, onderwyl hy de grondvesten van zyn gebied in Vrankryk zou staven en de fransche aen het juk van een onderdrukkende krygsregiem gewoon te maken, sedert dien ja, hebben wy de proeven, welk eene rol, deze vier wordekens van vrede in den oorlog gespeeld hebben. Nauwelyks waren de fransche troepen, nog met het stof aen de beenen en het poer aen de lippen, van den Donauw terug gekeerd, alwaer misschien honderd duizend menschen levens en twintig mael honderd millioenen verteerd zyn, zonder een enkel resultaet te hebben opgeleverd, of men zag alweer de onweerswolken opkomen in Itaelje. Napoleon III, achter den Piemont zyne lesste hebben voorgespeeld, verhef in eene vermaerde brochure, de schreeuw der itaeljaensche eenheid op, en van dag tot dag, dan door looghening, dan door bevestiging, dan door het stilzwygen, in de officieele wereld, wende en keerde men de zaken zoodanig, dat Vrankryks tusschen komst, die voor den beginnen, misschien de vloek van geheel de natie, zou achter zich gesleept hebben, alsdan van eenieder gevierd werd. Want het goldt een edelmoedig werk: De vryheid van een volk staven, een despot verpletten, moest alle borsten doen opwellen, en schoon men in Vrankryk, van het eerste te weinig, en van het tweede maer al te veel had, was er toch geen enkele stem die niet riep met de keizer, dat Itaelje, vry moest wezen, van aen de Alpen tot aen d'Adriatische zee. De vrede van Villafranca sloeg de beloften in den wind, voor het oog van de Wereld, maer de oorlogwoede voort, door Vrankryk, onderop, niet alleen aangemoedigd maer voortgestuwd, zoo wel dat op den huidigendag niemand in staet is het einde en den uitslag er van te gemoet te zien. En nogthans durft men bestatigen dat het keizerryk de vrede is. Achter den oorlog op de zwarte zee, belofte de keizer een tydstip van voorspoed, al zyne zorg zou voortaan aen handel en nyverheid zyn toegewyd, want er was veel te doen in Vrankryk, wegen te maken, kanalen te graven doks en zeehaven, de staet der finantien te regelen, en elk gelukkig te maken. Achter de vrede van Villafranca, zong de keizer het tweede kompletje, en onlangs in zynen brief aen zynen vriend Persigny luidde het derde, altyd op het zelfde refrein. Niettemin de oorlog gaet voort en deschrictooneelen waarmede de toekomst bedreigd wordt, zyn nog ver van het einde der worstelingen, zeker, het schouwspel dat zich in Itaelje ontrolt, laet geen twyfel over.

Al het gene de fransche keizer en Victor-Emmanuel tegen over de beradenheid van Garibaldi, heden in het werk stellen, zyne kleuren om langsaem tot het doel e komen onder hen besloten. Louis Napoleon en de

konink van Sardaigne al zoo wel als Garibaldi, willen Rome niet onverlet laten, maer zy willen er niet op aenvallen lyk den duivel op Geeraerd, het is met stukken en brokken, martelen, tot dat het allengskens een afgedanezaak zal wezen en dat van aen de monden van den Tiber tot aen den Pô, de pauslyke staten by de kroon van Piemont zullen ingelyfd zyn.

Gevoelt men niet, hoe groot de populariteit van Garibaldi moog wezen, indien hy een hinderpael tegen de keizerlyke plannen, wezenlyk daer stelde, dat zynen toestand weldra onmogelyk zou worden, en dat hy misschien, het moeyelyk zou hebben om eene strydmagt te verzamelen ten einde die beruchte populariteit, te ondersteunen en ondanks allen, den wensch der itaeljanen ten uitvoer te brengen, maer het besluit van den dictator die de inlyving der itaeljaensche provincie by het koningryk van Piemont van af den Quirinal tot Roomen zal uitroepen, werkt, wat men ook zegge, de keizer in de hand, en dit werk eens afgedaan, zullen de strydbenden van Victor-Emmanuel en Garibaldi zich vereenigen, om het overige uit de oostenryksche klauwen te rukken, terwyl hunne bondgenoot Napoleon III, van aen de serviesche prinsdommen tot aen Polen de hongarijsche bevolking in gisting zal houden. Itaelje dan vry van aen de Alpen tot de zee, wy zullen een tweede vertoog hebben van Nizza en Savoyen, en daer achter, diskoersen en brieven over het keizerryk is de vrede, dan zal al weder de keizer al zyne zorg, toewyden om een gelukkig tydvak van voorspoed en rust in te huldigen, onderwyl het alweder brochuren zal regenen over de natuerlyke grenzen vanden Rhyne, en dat men by het duitsche volk aen het werk zal gaen om de duitsche eenheid in de partygangers op te wekken. Dat zou wel kunnen het derde bedryf zyn van het groote théâtre stuk, waer aen de keizer jaren lang gewerkt heeft, en al de afwisselingen er van heeft berekend. Wy staen nog met veel opene rekeningen, die moeten veressend worden, alvorens het keizerryk de vrede zal wezen en dat zyne brieven en manifesten door het volk als evangelie zullen mogen aengenomen worden.

De Werkers.

Welke is de toekomst van den werker of om beter te zeggen van het werk? Niemand zal het ontkennen, de werker heeft geene verbetering in zynen toestand te verwachten van het hedendaegsche stelsel, die het kapitaal almachtig maekt tegen den arbeid. Ter nauwernood, is de loon toereikend, om in zynelaldeaegsche noodwendigheden te voldoen, by een klein getal, en, by het grootste getal, is die loon, volop onvoldoende. Moet er een gelyken staet van zaken blyven duren? moet het geld, uitsluitelyk, in het werk, het woord hoog hebben, en den huerprys regelen naer eigen zin en wil? moet de schamelen arbeider den last blyven volherden van al de rampen der samenleving alleen te dragen zonder een enkele vergoeding? moet hy, even lyk het dier, al de beweegingen, grillen en teekenen van den meester blyven nakomen en uit vrees van het magere stuksken brood nog te verliezen, de nek buigen en laster en beledigingen met lydzaamheid aenhooren? Dan is de toekomst al voor de twee

derden gemaakt: De kapitalen zyn vereenigd en zy gebieden, 't is genoeg! Al het geld in de handen van eenige familien, kan voor het toekomstige lot des werkers in het algemeen geen twyfel overlaeten. De armoede en al hare vreesverwekkende gevolgen is hetgeen het huisgezin van den vroeter voor de deur staet. Slaven en lyden van als hy het oog opent om de zon te aenschouwen, tot dat hy nederstuipet en tot onze algemeene moeder de aerde terugkeert. Nogthans, de mensch kan tot zulk een einde niet geschapen zyn. Men kan zeer wel begrypen dat den eenen in eene grootere maet, meer vernuft en schranderheid bezit als den anderen, en dat een zoo groot geluk in het maetschappelyk leven, van zulken, den toestand merkelyk veranderd en zich betrekkellyk onderscheid van die der min begaefden; maer een betrekkellyken toestand, van een overheerschende, van een al opslorpemde, is veel verschillend er is eenen afgrond tusschen.

Het is niet mogelyk dat men het een goed order van zaken kan noemen, als het nuttigste en vruchbaerste element der maetschappij: HET WERK, niets beteekend tegenover hetgeen het voortbrengt: HET KAPITAEL, dat zy die alleen van dit kapitaal genieten, aen de genen die het voortbrengen, het deel weigeren dat hun toekomt en van dit deel dat zy den werker onttrekken zich een wapen maken, om hem eene altyd durende voogdy opteleggen; het gevoel, van regt en onregt te dooven, en hem gewoon te maken met de woorden: *Het is zoo om dat het zoo zyn moet*, in plaets van het voorschrift steeds voor oogen te hebben van: *Helpt u, den eenen den anderen*.

Gevoelt men niet, aen het schreeuwend verschil dat er bestaat tusschen den opbrengst, of de loon van het werk en den opbrengst van het kapitaal, dat de werker in zyne nederige noodwendigheid tegenover de genen die hem exploiteren, in eenen onnatuerlyken toestand verkeert, die geheel en al van den weg der volksbeschaving afloopt, en dat het volkomen onmogelyk is, van in eenen dergelyken toestand te blyven volherden, zonder in de verte niet eene algemeene ontroering te gemoet te zien.

Maer indien men tot nu toe er in gelukt is, door een gedrogtelyk stelsel, dat men den alleenhandel of de vereeniging van het kapitaal noemt, die groote massa van werkers, zoo woest en onregtveerdig behandeld, te verdeelen en van het echte doel der volksbestemming afteleiden, is het niet gemakelyk te zien, dat eene groote oorzaak er de kans heeft van gegeven, namelyk deze van niet te begrypen welke in waarheid de toekomst van het werk moet wezen, om aen de groote zending van het menschedom te beantwoorden.

Is de geest van associatie, in het volk begrepen, in den zin, om er later, voor den arbeid het nut uit te trekken, dat hem alleen regtveerdig toekomt? Men vereenigt zich in maetschappijen, met de gedachte van zynen loon te verdedigen, tegen de samenzwering van eenige personen, die van veel vroeger begonnen zyn, met op den werkloon te drukken. Met deze gedachte alleen zyn de maetschappijen tot stand gekomen, om aen dien allendaegschen druk van wegen het kapitaal het hoofd te bieden. Daer uit vloeit voort dat indien de meesters, niet zoo sterk de vermindering van de loon hadden doen gevoelen, dat er tot op den dag van heden geene werkmans maetschappijen zouden bestaan hebben. Daer in ligt het misverstand.

De werkmansmaetschappijen die zich met het doel, van hunnen dagloon te beschermen, ingerigt hebben, kunnen

oldoende zyn, om den allendaegschen stryd tegen de afperzingen van het kapitaal vol te houden, alle uren, alle oogeblikken met 't zedelyk wapen in de hand te staen om de slagen der baetzucht af te weren, en zyne schrapzucht in te toomen, maer zy leveren geene verzekering op voor de toekomst van het werk. Het bestaan van zulke maetschappijen hangt veeral van het verlies af, van eenen enkelen persoon of van omstandigheden, zoo als staatkundige berekeningen, veranderingen van goevernementen, buitengewoonen stilstand van handel en nyverheid, duerte van levensbehoefde, — de nood is tegen niets beschut — besmettingen, enz. Al eevengewichtige oorzaken die het bestaan van dusdanige genootschappen in hunne grond vesten bedreigen. Er is oneindig veel van doen om ze regt te houden, veel verstand, veel kracht van wil en ongelooflyke bedryvigheid, buitengewoone geest en lichaems uitspanningen, en één niet, kan ze uit een doen, het is de gist die men in den koekpot doet, er moeten uren zyn om het te doen opgaen, te doen zwellen, een enkelen stoot eene enkele tegenstrydige aenraking werpt het gebouw in duigen.

De werkmansmaetschappijen in den zelfden tyd, dat zy voet voor voet het terrein van den loon verdedigen en aen de vereenigde kapitalen, het regt betwisten van alvermogen over hunnen toestand te beschikken, moeten eene hoogere zending in de toekomst hebben.

Niemand kan betwisten dat een mensch niet het regt bezit van voor zich alleen de vrucht van zynen arbeid nuttig te maken. In geene wetten der natuer staet het vast, dat de vrucht der aerde voor hem zal wezen die zyne zorg aen den grond niet zal gebragt hebben. De schepper heeft ons allen in den arbeid vereenigd, opdat elk in zyne noodwendigheden, zich zou kunnen voorzien hebben en niet om door het geweld de vrucht er van aen eenigen te ontrukken, ten voordeele van anderen; niet om tot overvloed te dienen aen die genen en de anderen aen gebrek te doen omkomen.

Tot opvolgende nummer.

De geldadel.

De geldadel is almachtig, wie kan het looghen? Hy is het merg en de beenen van den hedendaegschen nieuwen staet van zaken; ja van die barmhertige en waarlyk goedgunstige beschaving, zoo zeer geroemd by de genen die eenige trappen hooger leven. De geldadel is de bittere vrang, die de maetschappy keert en roert, de kwade geest die zyne versmachten vleugelen over de mindere klassen uittrekt en overal, in de kleinste plooiën van het maetschappelyk samenhangsel, zynen verderfelyken invloed doet gevoelen. — Wat spreekt gy van regt en waerde, van eer en trouw, van rondborstigheid, van vryheid, van gevoel en zeden, van menscheit, van natuer en wetten! De geldadel kent dat niet, voor hem dat zyn slechts woorden die al hunne beteekenis verloren hebben, maer schande, maer oneer, eedbreuk en verraad, misbruik en logen, druk en willekeur, dieryk genot, verderf van ziel en hart en verwyting van alle manhaftig gevoel, vleesch geworden, zyn zyne getrouwe handlangers, die onder eenen anderen vorm met de woorden van vooruitgang en vryheid de konditie van mensch, niet zoo als vroeger door het regt van den leenheer, maer door de aermoeëde zoekten te vernederen.

Wie ziet, wie gevoelt, wie tast het niet? Wie kan het zich inwendig ontkennen, dat de samenleving slechts een woord is en dat wy allen met de oogen wyd open op eenen verkeerden weg loopen. In de mindere burgery zyn er geenen die er zich aen bedriegen, zoo openbaer is de teleurstelling. Elke stieldoende, gevoelt de moeijelykheid, en de vertwyfeling, waer van hy omringt is in zynen handel met de aanbidders van het nieuwen stelsel, en ziet in de verte waer het naer toe gaat. Zy zyn bedrogen, gespeeld, en onmedoogend getrokken en gekwollen. Hunne nyverheid wordt na gereden, verhinderd, gelasterd, en door eene misplaatste konkurenzie te niet gedaen. Winkels van allen aert zyn verpletterd door het overgewicht van pachten en lasten. Het ongemak is algemeen, elk gevoelt het zyne, en allen zyn het eens om te bekennen dat den toestand der mindere burgery, erbarmlyk is tegen over die klas, die zich door alle middelen, van de openbare fortuin zoekt meester te maken. En nogthans een ieder werkt mede tot het stilzwygen en verhaest zich, om den vergulden sluier over het monster te werpen dat aen den boom van het leven knaegt. De misbruiken zyn schreeuwend, zy moeten blyven bestaan! De willekeur is vervelend, tergend, hy moet blyven heerschen! de vertrapping doen voortduren, de schrapzucht verheerlyken, het bedrog verhemelen en overal plaets maken, voor den triomf wagen, die het gouden kalf op de puinhoopen der vroegere maetschappy moet terug brengen. Dat de woorden dan in de keel verkroppen, dat de pen in de hand verstyve! vervloeking! aen wie het lapken van het masker durft opheffen! Men moet laten geworden.

En nogthans, de kriticus mag zich overal op uit laten.

Een politiek man die eene party aenkleeft en zelfs met overtuiging in het strykerk treedt, mag men zonder omzien aeuranden en beledigen, men mag hem bespotten en over zyn hoofd al de gal uitspuwen die de kwaedaerdigheid en den partydrift inhoudt; zyn inwendig leven te keer gaen, hem honderd, benamingen geven, zyn geloof betwifelen, zyne waerde looghen, de man vernietigen en hem drie maanden lang alle dagen in de nieuwsbladen door het land sleuren. Men mag den staet te keeren gaen, een minister of beambten, door de kamwielen der drukpers halen, dat hy er gemarteld van tusschen komt. Men mag een artist, geeselen aflossen tot het bloed, zynen naem, zyne toekomst verhinderen. Letterkundige en anderen, koningen en princen der wetenschap, aen wien het menschedom alles verschuldigd is, mag men aenvallen en tot in de ziel het gevoel pynigen, geen mensch zal er zich op uitlaten, men vindt dat alles zeer natuerlyk; maer de handelwyze bloot leggen der nieuwe ryken, het laken van het geraemte trekken, de bron aenwyzen, alwaer zy gelyk een dief in de nacht, aen den algemeenen rykdom gaen putten, de afpersing op den werkloos, van den schamelen arbeider, in het licht brengen, de lyf- en zielen dwang ter neder schryven die, zy den magteloozen opleggen en aen die grooten van den dag het regt betwisten van 60 en 70 ten honderd op den arbeid van den noodwendigen te ligen, ziet daer wat schandalyk is!

Laet het volk liedjens zingen en met de lotten spelen, maer zeg niet op welke wyze sommige honorabele industrielen, den toom van hunne paerden in handen hebben; laet het misbruik en de logen op hun gemak zich baden in ontucht en in overvloed en de arme werker het vel van zyne handen slaven. Hoort, ziet, en zwygt, en laet sommige trafikanten hunne exploitatie in de kalifornie van stielen en ambachten en arbeidsloon voortzetten: Dit zyn de geboden van de nieuwen geldadel!

Voor wat ons betreft, de tong van den laster mag ons het vel van de schouderen afpellen. Wy trekken voort op de baan.

Het zyn vergulde Pullen.

Wy zyn ook voor den afslag van het vleesch, maer voor geene Komedie.

Het is aerdig, waerachtig van aen te merken, met welk gemak de grooten aen de kleinen alle soorten van pullen doen inzwelgen, 't zy zy hem gaen of niet. Wat bitter is, woord zoet: de manier van het integeven is het groot geheim. Zyn er omstandigheden of daedzaken die men niet geraedzaam vindt van door de menigte van naby gezien te worden, spoedig weet men er iet tusschen te brengen, om de aandacht van het publiek er van af te keeren, ten einde, zich aen beurzelingen bezig te houden, aen welke, die goedhertige grooten, altyd, en naer gelang der zaken, het gewigt weten te geven die het noodig heeft om juist van pas, het effect voort te brengen dat zy er van verwachten. Waarlyk wy hebben het air, met onzen schoonen naem van kontribualen, wy hebben het air, van kinderen te zyn, aen wie men een onnoozel speedling in het hand steekt, om ons zonder schreeuwen iets af te nemen, dat aen die heeren gevaerlyk schynt.

Een voorbeeld: Een reiziger voorby eene grot passerende, had zich meester gemaakt van een pas geboren beerken, waermede hy zich op de vlugt stelde, toen hy van verde moer al grollende hoorde aenloopen. Deze aen het nest komende en de ontvoering van haren kleinen gewaer wordende liep den dief spoedig achter na, maer Pauwel kende de beeren, iedere mael dat de moer, digt op hem kwam, liet hy eene kleinigheid op den grond vallen, vooreerst zyn hoed dan zyn neusdoek, dan zyn vest. De beerinne viel op ieder stuk met woede neer, draaide en keerde hetom langs alle zyde, en liet gevolgentlyk den dief, by iederen keer dat zy zich aen het stuk ophielt, eenen grooten end vooruit loopen, zoo wel dat hy haer teenemaal ontsnapte. — Het volk is de beer, neem het niet kwalijk, — aen wie men ook van die beurzelingskens werpt waeraen wy ons bezig houden, onderwyl de grooten, die men by de reiziger mag gelyken, met den buit henen loopen.

Wat is toch myn hemelke lief, geheel dat affaire van het vleesch? Mynheer Frère-Orban heeft gezeid: Dat het oktrooi weg zy, en het oktrooi was weg, wy zyn er me te vreden; maer als er in die afschaffing veel keerwegen, zitten waeraen een groot wetgever zich niet moet stilhouden, wiens schuld is het (?) Dat raekt ons niet, dat zyn dingen van iet hooger; men zal ons gelyk aen den beer, wel wat anders geven om onzen tyd te verslyten. De vleeschhouwers hebben nog niets gehad. Wanneer de grooten vroeger op de granen gespekuleerd hebben, zy hebben aen den beer, een handvol bakkers geworpen. Heden is het den keer van de vleeschhouwers, waerom slaen de vleeschhouwers het vleesch niet af? Zy betalen 5 centiemen min van regten op de kilo, als te voren. En veel lawyt daer achter, veel geschreeuw, trompetten, is niet

genoeg, allez waer is de grosse caisse, hoor wel Burgery er is geenen anderen middel, wy gaen vleeschhouwers worden. Wy hebben de goedkoope broodbakkerijen. Wy moete de goedkoope vleeschhouwery hebben! En wy luisteren, wy staen met den mond wyd open, tot dat men van wat anders zal spreken, om den beer bezig te houden.

Maer serieus, laet ons zien, laet ons niet eens doen lyk de beerin, laten wy den hoed en den neusdoek en de vest van den reiziger liggen en loopen wy onzen kleinen beer weernemen, waerme hy weg vlugt.

Luistert wel, werklieden. Het geld moet al langs eenen kant, daerom spreekt er niemand van die groote kapitalen in de nyverheid die tot 60 en 70 ten honderd op trekken. De aermoeëde, moet langs den anderen kant, daerom spreekt men altyd van het gewin, van stielen en neringen, van bakkers, van vleeschhouwers, van kleermakers, van schoenmakers en van al andere sorten van arbeidsloon, die men altyd poogt te verminderen. Men wilt het geld in overvloed by de grooten, en by ons, by stieldoende burgery, en werklieden wilt men dat er te weinig is om te leven en te veel om te sterven, met een woord, het geheim van het gedrag der grooten in alle maetschappelyke kwestien is de groote kapitalen bevoordeelige en op den detail of den verkoop in het klein, uit al hunne kracht wegen, en poogen te vernietigen. Dat zyn de pullen die zy ons ingeven en wy zwelgen maer altyd op.

Maer is ons gedrag verstandig, en geven wy aen de mannen die ons zoowel weten in de kleeren te steken somtyds niet te veel leute, met maer altyd me te schreeuwen. Zyt er zeker van Beer, dat het zoo is.

Wat wy te doen hebben is juist het verkeerde, wy moeten in alles den verkoop in het klein ondersteunen, en volgens den inkoop van hetgeen wy van noode hebben om te leven goed onze rekening maken, wy moeten ons dan verstaen met elkander en zeggen: De winkels moeten ons onvervalschte waren geven, dat is de eerste voorwaerde; dan voor den prys: Het vleesch kost zoo veel, de botter zoo veel, zoo veel de pataten, eijeren, brandstof en al wat er noodig is, is te samen zoo veel per dag. Is onze loon nu toereikend om er aen te geraken, neen; welnu mynheeren gy die van een kapitaal van 2 a 300 duizend francs 50, 60, a 70 duizend francs boven den intrest van dit zelfde kapitaal opstrykt, zyt zoo goed van den te kort, er ons by te leggen. Dat is al wat er te doen is en wy zullen dit, allen zeer goed begrypen met den oogenblik, dat wy, van onze dwaling terug zullen keeren, en in plaets van te zeggen dat wy by, bakkers, vleeschhouwers, kleermakers schoenmakers en al andere winkels, te veel betalen, wel dat zullen inzien, dat wy beneden, atteentyk te veel betalen, omdat die genen die boven ons zyn, ons te weinig betalen.

De Grondwet van Antwerpen geeft het volgende raed-sel op:

In Brussel, Amsterdam,
In Petersburg en Londen,
In Weenen en Berlyn,
Word ik alom gevonden;
In Frankryk's hoofstad niet,
Hoe men die roeme en prys,
Men poogt my vruchteloos
Te vinden in Parys.

Wie ben ik?... Die het raedt

Die krygt den eersten prys. **ANTWOORD.**

Raedt wie gy zyt?

Op het zelfde air.

Ik liet myn hoofd, schier t'halven Londen,
In Vlaenderen werd't men buik gevonden
Doch in Parys liet ik men steert.
Myn gheel hebt gy reeds uitgesproken,
'T heeft in de wereld 't kwaed gestoken,
Naer 't geen ons 't jodendom beweert.
Zoo 'k tel drie deelen, 't al te same,
En 't eerste deel, zyt gy by name.

Is het Waer?

Volgens een berigt dat wy ontvangen nopens de fabriek van Mynheer Van Heuwerzwyn en compagnie, zouden de handwevers, op een stuk van 50 ellen, 1-50 francs, zyn afgetrokken. Voorgaende, betaelde de heer voormeld voor dezelfde stukken, 11-50 fr. heden 10 francs.

De handwevers, kennen tot hier toe het nut der vereeniging niet. Wel hebben zy gepoogd van eene maetschappy tot stand te brengen, doch de schakels, verkeerd in elkander gepast, hebben de keten niet konnen vormen en de hoop is hoofd over gat gevallen. Niet te min er is nog geen draed aen gebroken; het spreekwoord zegt: *het is beter te laet als nooit*, en de handwevers zouden weldoen, van dan alweer wat moed

te nemen en eene algemeene byeenkomst saem te roepen ten einde de grondwet van eene nieuwe maetschappij aen te leggen, en daer door aen de vereenigde fabrikanten te toonen, dat zy zich voortaan, niet meer willen betrouwen op het belofde kapitel der nyveraers, die gezegd hebben den loon niet te zullen verminderen.

By den heer Hooreman-Cambier heeft er ook een geschil plaats gehad, over den prys der 6/4, 2000. Wy hebben hier engende van den voorzitter der wevers maetschappij een brief ontvangen, waer van wy de afkondiging, niet noodig oordeelen mits voormeld huis, aen de vraag der wevers is volkomen, en 20 centiemmen op dit werk meer betaeld, als het eerste voorstel, zynde dus 3-65 fr. in plaats van 3-45 voor de zelfde lengde.

Mag men het vragen.

Wanneer zal de Nyverheids-Cerkel zyn voorstel over de werkboeken uitbrengen? Zyn ontwerp op de werkuren, van vrouwen en kinderen?

Wanneer zal de kiezing voor den nieuwen raed van prud'hommes plaats hebben? Straks! straks! weet niet te haestig, het zal wel komen, mynheer de Gouverneur, zal al doen wat mogelyk is, voor het eene en als de Cerkel, waker wordt krygen wy aldaar het ander. Gelukkig landeken alwaer het lot van den werkman, door zulke meesters, en goevernants, beslist wordt; waerlyk wy zyn er boven op en er valt niets aen wenschen over. Wat hadden wy van doen van aen den koning, te vragen, dat zyne majesteit ons zou gunstig wezen, en eindelyk eene wet, zou doen ten uitvoer brengen, door de kamers gestemt, en sints meer dan een jaer, toepasselyk verklaerd voor geheel Belgie, wy moesten wel weten voorop, dat wy de bestemming niet konden, veranderen, en dat alles maer komt als het moet komen, geen oogenblik vroeger, geen oogenblik later. De nieuwe wet werd in February 1859 geboren, 't was dat het zoo zyn moest. Het koninglyk besluit zei, dat zy zou toepasselyk wezen den 1 maart van 't zelfde jaer, 't was wederom omdat het zoo zyn moest, en als het zoo niet is, 't was dat het niet zoo zyn moest: Ziedaer het geheim. Waerom dan de menschen lastig vallen? Goeverneurs en anderen hebben het air van het te kunnen doen donderen en hylas! als zy hun broeksken en kazaksken afdoen, wy staen verstomd, het zyn maer menschen gelyk al anderen; een hoopken vleesch en wat beenen aen wie dat PERE met zyn zeissen, misschien morgen den weg zal toonen alwaer zy te gaen hebben: Ziedaer dat, zegt het *Werkverbond*.

Achter het gentje water.

2° BEDRYF.

— Siska. Zoo Triene, om dat voorst te vertellen, dat es nog al prykelens, 'k en zoe nie gerne iets zeggen dat onwaerachtig is. Want liegen es bedriegen in myn land, en de werklieden van baes Leonard, die hen my gezeid, dat allemaal a zue nie en es en zoo veel te meer dat baes Leonard, nog ver es van de slechte te zyn, op zy gentsch gezeid. De werklieden die haen my belofd, van hilderen brief te tekenen en 'ken heb ze nie meer weergezien, daerom me zillen da potse gedekt laten.

— Triene. 'T es nog beste Siska. Maer es er nie gesproken van een proces dan, om dat er gezeid is dat de meter van baes Leonard van drie voet en dry duimen was.

— Siska. Myne vynt heeft my dat gezeid, maer 't was engelsche mate waervan dat er kwestie was, en wat dat er meer van is 't was in de dry Suiskens, dat da zoe moeten gezeid zyn.

— Triene. Ha by dikke Virginie, die het *Werkverbond* bezigd, voor *Cecietses* in 't halen.

— Siska. Weet er iets van Triene?

— Triene. Nie weinig, gheel 't kloske! 't heeft daer een affaire geweest, over 't *Werkverbond*.

— Siska. Maer ge liegt zeker.

— Triene. En myne vynt die daer onnoozel ga weg in kwam, ge weet, 'k hebt u nog gezeyd, hy es eenen van de diejen die ne keer overal gaen, daer gelyk elders, als ge maer zes cens geeft voor de pint, en voor my en moet hy het niet laten, 'k en ben niet tjalous ikke. Nu om dat voorts te zeggen, hy ziet daer een dikke vette poese zitten, en 't es nen klichtspeelder, — dochterke of zyde getrouwd, zegt hy, a zue, geef my 'een lantherken uitzet, hy zet hem neere, ze brengen hem dat, en avoes, zegt hy tegen heur azue, 't es van eige. Daer achter vraegt hy naer 't *Werkverbond*. «Het *Werkverbond*! zeg ze! ken zoe dat nie gerne in myn staminé leggen, wat denkte dan, hier dat al die treffelyke heeren komen, 'k zal even gewwe, die gazette hier gaen laten, die niet anders en klapt als van het werkvolk, en hulder heeren op de roosters legt die zoo goed zyn van aen dat kanailde volk het brood te geven, dat waer een beetje straf dade, zei ze en ze was kwaed zilde.

— Siska. Ge zoe dat zeggen, maer 'ten zit er geen erg in.

Triene. 'T is gelyk, maer myne vynt die zeyd heur, maer Virginie, zyt hy a zoo, 't es dat gy daer niets van en weet van al die dingen. — 'T es katse, zye ze a zoo. 'T er en wordt nog nie weinig van gesproken, nog nie langer als gister 't was er wederom al op, en ten ware geen kleinen dier van spraken, fabrikanten als 't u beliest, mannen me haerden, 't er komt hier van alle sorten ryp en groen, myn huis is een huis van teire. — 'T schilt te vele, zeyen die heeren, we zillen binnen letseke niet meer meester zyn, van te doen da me willen en 'k zoe die gazette op myn tafel moeten laten liggen, om myn kalanten weg te jagen al mannen die 't hansen verteeren en de leute me brengen en myn keuke doen draejen, 't es wel dan! en zoo gemeene dat ze zyn, dage zoet zeggen... allons, 't es te veel gelyk ze voor de lolle zyn, gekent ze wel ne waer? Want ge ziet er ook maer nen lollenheeren uit, a zue een ewwe printe van den tyd van Jantje kaes, ge ge! laet maer zitten.

— Siska. Ja zen es niet gemakelyk.

— Triene. Ja maer myne vynt ook niet, zieddet. O! ken kan nie al omtewwen, wat dat hy haer gantwoord heeft. Gy weet hoe dat hy es als hy kwaed van 't werkvolk hoort spreken, want hy es ook ne werkman en hoe arm da me zyn of te niet, myne vynt heeft eere in zyn lyf. 'T was precies daer over dat hy nie en kost, om dat ze van al die treffelyke menschen sprak. Es nen werkman om dat hy arm is, nie zoo treffelyk als al die farce mannen? om dat zy geld hen zeyd hy heur, en weet gy wat dat zy er op antwoorde, Siska.

— Siska. Wat zey ze Triene.

— Triene. Ey wel, zey ze. Eh wel! eeten ze zy krame-naeden, hin gy, Babelaire? maer 't es halver twaelve Siska, 'k ga voorts... Komt 't achter noen om een potse kafé, en brengt nen windbol mé.

— Siska. Rond de viere. Siska.

— Triene. Ja... Triene.

Men schryft ons over eene zieke beurs, in het etablissement van d'heer Vanden Bulke, waervan de meesters, de administratie in handen zouden hebben, de inlichtingen onvoldoende zynde, wy onthouden ons in afwachting er van te spreken.

Er zyn ziekebeurzen, in alle stielen en ambachten, die gelyk het zyn moet door de werklieden geadministreerd worden, en waerin een ieder de vryheid behoudt van deelneming, en den geschikten penning ontvangt, by 't reglement vastgesteld. De werker die eenige reklamen nopens de handelwyze der aangestelde van het bureel te doen heeft, is in niets verhinderd, noch door 't meesterschap noch door invloed. Hy is by de zynen, hy mag zich vrylyk uiten en den toestand der gelden kennen, waervan men s' maendelyks eene volledige rekening by den boeten wordt afgekondigd.

Zulke maetschappijen in de handen der meesters, zyn maer regelen van dwang, die men niet genoeg kan afkeuren. De vryheid van hen die er deelaennemen is geketend, want wie er zou eene vraag doen om de rekening te weten, kan met het verlies van het werk beantwoord worden.

Het inrigten van ziekebeurzen waervan de meesters de patroonen zyn, is niet alleen een bedokken dwangmiddel, maer het is ten hoogst onregtvaardig, omdat het gebeuren kan en misschien by vele het geval is, de werker van een deel zyner winst te ontnemen, waervan hy misschien nooit zal genieten, daeruit alleen, dat, als hy het etablissement verlaet, 't zy uit eigen wil, 't zy anders, dat hy niets van de som kan terug eischen, door hem in de kas gestort. Hetgeen het geval niet is in de zieken beurzen, ingerigt door de werklieden zelve.

In Vlaenderen alleen, alwaer de werker zooveel droeve preuven doorwandeld heeft, zooveel gemis heeft afgebeten, zooveel druk heeft onderstaen, zooveel verachting heeft moeten verdroppen, en jaren lang met de aermoede aen zyne zyde als de misdadiger en de verworpeling, der samenleving, is verstooten geworden, in Vlaenderen alleen is het mogelyk geweest, al zulke, maetregelen tot stand te brengen, doch op heden, dat de misbruiken, moeten gekend worden, om tot de verheerlyking en het zelf bestaen van den werker te geraken, is het noodig zulke gevaerlyke inrigtingen, voor de persoonnelijke vryheid der werkende standen, uit den weg te ruimen, en wy kunnen de werkers, zoo wel mannen als vrouwen, niet genoeg aanranden van zich te laten inschryven in maetschappijen van zieken beurzen, door hunne lotgenooten zelve tot stand gebragt. Daer mag het Lyden de stem opheffen! Daer kan een ieder zien wat er met zynen penning gedaen wordt, en zich der halven verzekeren dat geene lievelingen, met de vrucht van den arbeid henen gaen, en aen den armen lydenden op het ziekbed het stukske brood ontnemen, waerna hy ligt te snaken.

Gent.

De *Stad Gent* die in Gent het monopolium van het logiek heeft, verteld den volgende sukkel:

De *Beurzen Courant* «zegt hy» van ons eigen land spreken de volgende kettery:

De Staet, is een klein tal party mannen, hoe wel alle burgers hem regt houden en betalen.

De *Stad Gent* antwoordt: hier in zyn zoo veel valscheden als woorden. Zoodan het liberalismus die aen het roer van den Staet is — het goevernement is de Staet? — is geene party, het is naïf! Waerom betalen zy hem dan om die party te verdedigen — als zy hem betalen? — En al de burgers, die den Staet betalen houden dezen regt, dat is ook eene valscheid in dien zin, dat hy die ook burger is, door den Staet betaeld wordt — als hy betaeld wordt? om die regt te houden — Verder: De Staet, is het uitvloesel, der stemgeregtigden, die natuerlyk verdeeld zyn in partyen: Conservateurs en liberalen of radicale. De eene komen er aen de anderen gaen er af. Wy hebben altyd geloofd dat het tot hier toe in Belgie, zoo gegaen is, de *Stad Gent* strykt er de pen over en roept: Dat de *Beurzen Courant* van Belgie spreekt lyk eenen blinden van de kleuren. — Indien wy zeiden, dat de kiekens hooi eten de *Stad Gent*, zou het looghene, en zeggen dat het onmogelyk is, vermits er in Belgie geen kiekens zyn.

Gent, 29 September.

De Heer Louis De Bleije, nieuwe Sasschepoortstraet, n° 36, berigt dat by hem het versch vleesch te bekomen is aen lageren prys dan in de goedkoope slagtery, namelyk:

1 ^e Kwaliteit, fr.	1-25	per kilo.
2 ^e »	1-15	»
3 ^e »	1-00	»

Wy hopen dat dit goed voorbeeld moge gevolgd worden.

— De Dierentuin onzer stad is sedert weinige dagen verrykt met verscheidene dieren van weerde.

Wy zagen er dry koppels rendieren, een nieuw koppel afrikaensche struisvogels, twee jonge amerikaensche struizen, dry nieuwe soorten van Hymalaya-lezanten, onlangs ingevoerd, eene witte lama en bovenal een koppel *Hémiones* (muilezels). Die laatste dieren komen uit den plantentuin van Parys. De bestuurder, de heer J. Groffroy-St. Hilaire, had voor dezelfde dieren eene aanzienlyke som van den dierentuin van Londen geweigerd, en gaf ze aen den Gent-schen tuin in verwisseling voor een koppel canas-antiloppen, in het gesticht onzer stad geboren.

— Onze tooneelschryver H. van Peene, heeft een nieuw blyspel met zang in één bedryf gemaekt, dragende voor titel: *de Belgische Vryschutters of de Verbroedering*. De eerste opvoering van dit gelegenheids vaudeville, dat voor doel heeft de toenadering en een verbond tusschen Holland en Belgie, zal binnen kort plaats hebben op *St-Jans-tooneel*, te brussel onder het bestuur van M. Wagenaar.

— Er is alhier een nieuw weekblad verschenen, getiteld: *L'Aguillon*, zich voornamentlyk voorstellende over de théâters te schryven.

— Men leest in de *Dresder-Zeitung* van den 13:

«Het nummer van ons blad van heden is het tweede dat gedrukt wordt door middel van het warmlicht-machien. Men weet dat dit machien, dat in Amerika is uitgevonden, gestokte dampkringslucht, in plaats van stoom, als beweegkracht gebruikt. De voornaemste voordeelen derzelve zyn: de afschaffing van den stoomketel, de bezuiniging van plaats, de onmogelykheid eener uitbersting, en vooral de vermindering van brandstof, waervan men slechts een derde gebruikt van hetgeen door een stoommachien van dezelfde kracht wordt vereischt.»

Een mensch die niet branden kan.

De waerneming geschied in eene groote muite van 4 tot 5 meters hoogte en van eenen meter wyd. Al de traeljen van die muite, die de vorm hebben van bloemen en figuren, zyn van binnen hol, en dienen om den loop te geven aen de gaz, die er met duizende stralen uit kleine openingen doorvloeit, zoo gauw een sprankel vier er mede in aenraking wordt gebragt, staet de muut vol in vlam van buiten en van binnen.

Wanneer M. Fabrini, — 't is de naem van de waernemer — zich in de cirke, vertoont, hy draegt eene byzonder kleeding. Hy draegt eene broek en eene vest van verschillende kleuren, even gelyk als ware die van maroquin samengesteld. Zoodra hy aen de vergadering de gewoenelyke groeting gemaekt heeft, men doet hem twee groote handschoenen aen die schier tot aen den elleboog komen, daarna zet men hem een stormhoed, met een voorstuk, voorzien van *zicht gaten*, op het hoofd, die tot over de borst nederdaeld. De hoed en het voorstuk zyn met zeer zichtbare kleuren geschilderd, even gelyk het overige zyner kleedy.

Aldus omhangen M. Fabrini gaet in de brandende muut die op dit oogenblik eenen gloeyende oven moet wezen, en

hy wandeld er zoo, op zyn gemak in rond als ware hy op eene wandeling in midden het frissche, veld. Deze eerste proefneming is alreede zeer voldoende, doch zy wacht niet van schrikkelijk en besluitend te worden.

Eenige mannen met pompen opgevuld met rood gekleurde alkoop, (wyngesest) en anderen nemen himmers met barsachtige brandstoffen, allen rigten, huune worp op de muilt, en voornamentlyk op de man die er in is. De vlammen, verduiken hem aen het oog van den aenschouwer, hy staet zelve gansch in vuer, men zou zeggen dat hy bezig is met op te branden; doch hy gevoelt geen enkel ongemak en komt uit de muilt zoo gerust als of hy er is in gegaen, zonder de minste onsteltenis.

Een slimmen dief.

Er is eene diefte begaen, in de volgende zonderlinge omstandigheid. Een koopman van 't kwartier St-Denis, tot Parys met naem R. zag over eenige dagen, eenen jongeling tot zich komen, die hem zeer treffelyk scheen en hem zeide: — Mynheer ik kom u een goed nieuws aenbrengen. Myne moeder die te Marseille woont, schryft my, over de dood van mynheer Duval, van wien wy erfgenamen zyn. Voor uw deel zult gy ver over de 100 duizend francs trekken. Het schynt dat wy, zonder onze kennis, het voordeel hebben van familie te zyn, en dat Duval die wy by na niet kennen geen andere erfgenamen heeft, als wy.

Dit zeggende gaf hy aen M. R. twee brieven, het eene de stempel dragende van de notaris en het handteeken van Renodyn, het andere, was van zyne moeder. Deze twee brieven gaven over de erfenis alle mogelyke en juiste uitlegingen.

De raed van, zyn zoo genaemde, kozyn volgende, de koopman R., wilde zich, al gauw in regel stellen over deze belangryke zaak, en naem een advokaet met zich, naer Marseille, om alles goed na te zien. Na alle zyne maetregelen genomen te hebben M. R. vertrok, met zynen zaekwerner en zyn nieuwen kozyn. Deze, op den morgen zelve van het vertrek had aen M. R. 500 francs gevraagd, om een juweel, zeide hy, voor zyne moeder mede te dragen.

De trein van 8 en half ure, bragt de dry reizigers aen de statie van Montereau, tegen 11 en half. Terwyl den klein stilstand die er plaets had, was de kozyn van den wagon afgegaen en niet meer by zyne kompagnons, den koopman en den zaekwaerner, terug gekomen. Deze verontruste zich daer niet in, zy denkte dat de jongeling by hen tot Marseille met den opvolgenden trein, zich zou vervoegen.

Mynheer R. en zyn advokaet, tot Marseille zynde, wachtte gedurende twee volle dagen, by de aankomsten van al de konvooijen van Parys, de kozyn die niet afkwam. Alsdan een deel van de deugenietery willende vermoeden, zy onderrigte zich in de kwestie en bevonden dat er in geheel Marseille, noch Renodyn noch Duval bestond en dat zy het slagtoffer waren van, een schelmachtig bedrog.

De koopman verhaeste zich van naer Parys terug te keeren alwaer hem eene tweeden toer verwachtte, want den dag na zyn vertrek van Parys, had de kozyn, zich by de vrouw van den koopman begeben en haer gezegd: Mevrouw. nu man, tot Montereau zynde heeft gezien dat hy geen geld genoeg had medegenomen voor de eerste kosten van het sterfhuis te dekken en hy verzoekt dat gy my een paar duizend franken zoudt mede geven. Ik vertrek nog op het oogenblik, om hem tot Marseille te gaen vinden.

Madame R. gaf de 2 duizende franks en den toer was gespeeld.

Aenstaende gevaerlyke Luchtreis.

Naer het gene de amerikaensche drukpers zegt zou Carlincour-Love, de buitengewoone stoutmoedige luchtreiziger, alle zyne toebereidselen geëindigd hebben, voor de groote en gevaerlyke reis over de groote Atlantische zee, onderneming waertoe hy zich heeft verbonden. Het vertrek is dreigend. De onverschrokken luchtreiziger, denkt van op 48 uren in Frankryk, achter zyn opgaen in Philadelphia, neer te komen.

Het schuitje van den luchtbal, is een korf van riet, van ontrent 6 voeten diameter en 4 hoogte. Het reddingschip, dat er onder hangt is saemgesteld van plaetzyer, naer het fransch stelsel. Het heeft 22 voeten lang, 6 breed, en dry diep, het weegt 900 ponden. Dit schip is voorzien van een mast, een groot zeil en een fok.

Aen den boegspriet is er een locht wiel vast, dat zeer veel gelykt aen een schroefwiel van een stoomboot. Dit wiel is geschikt om den luchtbal te doen dalen of ryzen zonder verlies van gaz of zonder last over boord te werpen. De boom van het schip is geschilderd in 't wit, de zy kanten in 't rood en blauw. Op de twee zyden leest men in gouden letteren: *Leontine van Philadelphia*.

In geval van gevaer, M. Love heeft zich voorzien van twee roeren. Het schip is vast gemaakt aen het bootje, by middel

van 4 zware koorden, aen de zy kanten vast met zware yzere ringen. De 4 koorden vereenigen zich met een ander koorde die uit het midden punt weg gaende, en door eene opening dwars door het bootje met de luchtpyp van den lochtbal in gemeenschap is. Wanneer de reizigers nu zich in het schip zouden moeten verschuilen, de koorden die het schip aen den bol vast houden zouden onmiddelyk door eene byl kunnen afgekap worden.

M. Love heeft zich voorzien van een groot assortiment sterrekundige en scheepvaertkundige werktuigen: Barometers of luchtglazen, chronometers of tydmeters, kompassen enz. alsmede een instrument om op de zon- en de maen-waernemingen te doen, het geen aen de reizigers het gemak zal verschaffen, van te zien in welken toestand zy zich bevinden en hoe groot de afstand is die zy verlopen hebben.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

Van 20 tot 26 September 1860.

Hebben er 20 Huwelyken plaets gehad.

Van den 21 tot den 27 September.

Zyn er 92 Geboren, te weten:

Mannelyk geslacht . . . 42) Totaal 92
Vrouwelyk geslacht . . . 50)

Van den 21 tot den 28 September

Hebben er 27 Sterfgevallen plaets gehad.

46 kinders onder de 5 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter.	21 september.	28 september.
Witte tarwe	24 — a —	24 82 a —
Rode id.	24 89 a —	25 72 a —
Rogge	14 59 a —	14 23 a —
Geerst	15 64 a —	15 — a —
Bockweit	14 89 a —	16 8 a —
Haver	10 62 a —	10 54 a —
Aerdappelen, 100 k.	7 50 a —	8 — a —
Boter, per kilo.	2 48 a 2 27	2 27 a 2 45
Eijeren, de 26	1 45 a 1 55	1 50 a 1 61

BROODZETTING.

Van den 28 om in te gaen den 30 september.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.	fr. 0 40
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	» 0 52
1 Kilo rogge.	» 0 49

KORTRYK.

Per hektoliter.	17 september	24 september.
Witte tarwe	20 — a 26 —	21 — a 27 66
Rode tarwe	21 9 a 21 52	20 — a 21 52
Rogge	12 52 a 14 30	14 — a 15 52
Haver	8 — a 9 52	8 66 a 9 52
Boter per 1/2 kilo	1 42 a 1 21	1 47 a 1 26
Eijeren per 25	1 54 a 1 72	1 65 a 1 94
Aerdappels 100 kil.	6 — a 7 —	7 — a 7 50
Koolzaedolie 105 kil.	52 10 a 53 —	52 — a 52 10
Lynolie, de 105 kil.	41 15 a 42 —	41 — a 41 10
Koolzaed, per hekt.	— a —	— a —
Lynzaed	— a —	— a —
Koolzaedkock. 100 kil.	— a —	— a —
Lynkoeken	— a —	— a —

DENDERMONDE.

	17 september.	24 september.
Lynolie p. 157 l. fr.	90 25 a 91 15	87 79 a 90 94
Koolzaedolie	117 91 a —	117 90 a —
Kempolie	— a —	100 67 a —
Lynkoek. 1215 kil.	277 55 a 295 69	275 74 a 295 88
Koolzaedkocken	— a —	— a —
Kempkocken	— a —	— a —
Lynzaed, p. hekt.	20 85 a 24 49	20 85 a 24 48
Koolzaed	— a —	— a —
Kempzaed	— a —	— a —
Geerst	— a —	— a —
Haver per 100 kilos	18 40 a —	19 55 a —
Vreemde tarwe 80 kil.	— a —	— a —
id. rogge 70 kil.	— a —	— a —
Int. Tarwe 150 l.	27 21 a 54 47	29 90 a 54 47
Int. rogge 150 l.	18 14 a 19 5	17 68 a 19 46

GEERAERDSBERGEN.

Per 100 kilos.	17 september.	24 september.
Tarwe	29 — a —	28 — a —
Mastelein	24 — a —	25 — a —
Rogge	18 — a —	19 — a —
Haver	20 — a —	18 — a —
Boonen	25 — a —	25 — a —
Aerdappels	9 — a —	9 — a —
Ruw vlas	1 55 a —	1 55 a —
Boter (5 kil.)	6 — a —	6 — a —

FOIREN EN JAERMERKTEN.

Foiren. — October.

1. Mechelen, 14 dagen.	10 Duffel, 8 dagen.
5. Veurne, 8 dageu.	18 Meenen, 9 dagen.

October. — Jaer-, Peerden- en Veemerken.

1. Sleidinge, j. p. Michelbeke, j.	5. Nieuwkerke, Deerlyk, v.
2. Ingoyghem en Somergem, j.	4. Dixmude, j. p.
Swezezele en Ilegem, j.	5. Nieuwkapelle, j. p.
Deerlyk, v.	6. Aelst en Renynge, j. p.

ANNONCEN.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN

Van Roerende Goederen, welke te Gent van 1ste tot 6 October 1860, zullen plaets hebben.

Maendag 1 October 1860, op gewoone ure, in de Verkoopzael St. Joorishof, door sterfgeval, Meubelaire Verkoop, door FERD. VERHULST.

Dynsdag 2 October 1860, des voormiddags om 9 ure, in de verkoopzael St. Joorishof, Hoogpoort, door sterfgeval Verkoop van 75 stukken witte- en blauwe Lynwaden, door FERD. VERHULST.

Dynsdag 2 October 1860, om 2 1/2 ure, op de Graslei, Verkoop van drooge Houtwaren, door F. VERHULST.

Donderdag 4 October 1860, om 2 1/2 ure, in den Casino, Verkoop van Planten, door FERD. VERHULST.

HET LOKAEL DER

Goedkoope Vleeschhouwery,

Is geopent op 8 dezer, in de Goudstraet, 28.

Al wie goed en gezond versch vleesch wil hebben, zal er kunnen gediend geraken aen gematigde pryzen.

Jan Gevaert,

Vleeschhouwer, Bellevuestraet, n° 4, te Gent.

Heeft de eer het publiek kenbaer te maeken, dat er by hem te bekomen is 1ste kwaliteit RUND- en KALFVLEESCH aen Fr. 1-36, 1-20 en 1-10 den kilo.

PETRUS D'ANVERS.

Herbergier St. Amandstraet, n° 10, au Café de la ville de Florence, op St. Pieters, heeft de eer het publiek kenbaer te maeken dat hy op Zondag 7 October 1860, eene HESP te Verterlingen geeft aen vyf-en-twintig centimen per man.

Die Hespe kost fr. 11-00. Men zal den inleg beginnen van negen ure 's morgens tot vier ure namiddag.

Hy beveelt zich in de gunst van een ieder.

BERIGT.

In den Estaminet het VISSCHERSHUIS, n° 173, buyten de Keyzerpoort, by CH. AVERMAETE, zyn dagelyks te bekomen alle sorten van Gebakken en Ingeleyden Visch, Gestofden Paling, enz. Alles aen zeer gematigde pryzen.

Hy beveeld zich in de gunst van een ieder.

TEN VOORDEELE VAN BEHOEFTIGE HUISGEZINNEN.

GROOTE TOMBOLA

MET PREMIE.

Ingerigt door den kring

ZONDER NAEM, NIET ZONDER HERT,

150 Pryzen

Van eenen buitengewoonen rykdom en pracht. Onafhankeleklyk dezer Pryzen, bestaan er nog 4000 Premien.

Prys per Aktie 1 Frank.

De Tentoonstelling is open alle dagen in de VOORZAEL DER UNIVERSITEYT, des morgens van 9 tot des avonds om 6 ure. — Kosteloozen ingang.

De personen die vyf aktien hebben, hetzy deze in eens of in verschillende keeren zyn genomen, bekomen in verwisseling van vyf coupons (aen de aktien gevoegd) een bulletyn die seffen eene premie geeft, ongeminderd de kansen die de aktien blyven behouden tot de algemeene trekking van den Tombola. Onder deze premien zyn een aental merkwaardige voorwerpen.

F. L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoort, 27.